

Sygn. akt II K 1505/2013

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej R. Socha

Protokolant: Paulina Światłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r.

sprawy **M. B.**

urodz. (...) w W.

syna Z. i B. z domu (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od października 2012 roku do dnia 10 października 2013 roku w J., woj. (...), znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubiną K. K. (1) w ten sposób, że bił ją rękoma i szarpał, znieważał słowami wulgarnymi i powszechnie uważanymi za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia, a w dniu 10 października 2013 roku w wyniku bicia rękoma po całym ciele spowodował u pokrzywdzonej obrażenia w postaci sińców na obu policzkach, rany powłok głowy i bolesność pleców, czym naruszył czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż dni siedem, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w (...), sygn. akt (...) z dnia (...) roku za przestępstwo określone w art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64§2 kk, którą odbył w okresie od dnia 25.08.2006 roku do dnia 26.08.2006 roku i od dnia 02.03.2007 roku do dnia 14.01.2008 roku i od dnia 30.12.2008 roku do dnia 19.07.2011 roku,

tj. o czyn z art. 207§1 kk i art. 157§2 kk w zw z art. 11§2 kk w zw z art. 64§2 kk ;

I oskarżonego M. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 207§1 kk i art. 157§2kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 207§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II na podstawie art. 69§1, 2 i 3 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. B. warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 4 (czterech), przy czym na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, zaś na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego ;

III na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. B., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zalicza okres jego zatrzymania w dniach 10 i 11 października 2013 roku ;

IV zwalnia oskarżonego M. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt II K 1505/2013

UZASADNIENIE

Oskarżony M. B. oraz pokrzywdzona K. K. (1) od 2011 roku żyją w związku konkubenckim. W związku z nadużywaniem alkoholu przez oskarżonego M. B. od października 2012 roku do dnia 10 października 2013 roku (data interwencji Policji w miejscu zamieszkania oskarżonego i pokrzywdzonej oraz złożenia przez pokrzywdzoną zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez oskarżonego), oskarżony zachowywał się nagannie w stosunku do pokrzywdzonej K. K. (1), znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie, w ten sposób, że bił ją rękoma i szarpał, znieważał słowami wulgarnymi i powszechnie uważanymi za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia.

/Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 30, 31-

33, 66-67, 127 ;

- zeznania świadka E. C. – k. 10-11, 128 ;

- zeznania świadka Z. D. – k. 12-13 ;

- zeznania świadka S. B. – k. 45 ;

- pismo K. w W. z dnia 14.02.2014 r. – k. 112 /.

W dniu 10 października 2013 roku oskarżony M. B. wprowadził się w stan upojenia alkoholowego, a następnie wywołał awanturę domową, w trakcie której bił pokrzywdzoną K. K. (1) rękoma po całym ciele, powodując u pokrzywdzonej obrażenia w postaci sińców na obu policzkach, rany powłok głowy i bolesność pleców, czym naruszył czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż dni siedem. Pokrzywdzona K. K. (1) o zachowaniu oskarżonego M. B. zawiadomiła Policję. Na miejsce zdarzenia w miejscowości J. przyjechali policjanci M. G. oraz A. W., którzy dokonali zatrzymania nietrzeźwego oskarżonego M. B. (badanie stanu trzeźwości oskarżonego po jego zatrzymaniu wykazało stan nietrzeźwości – 2,41 – 2,55 promila alkoholu w wydychanym powietrzu).

/Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 30, 31-

33, 66-67, 127 ;

- zeznania świadka E. C. – k. 10-11, 128 ;

- zeznania świadka Z. D. – k. 12-13 ;

- zeznania świadka S. B. – k. 45 ;

- zeznania świadka M. G. – k. 128 ;

- zeznania świadka A. W. – k. 128-129 ;

- protokół zatrzymania – k. 18 ;

- protokół badania trzeźwości – k. 20 ;

- karta informacyjna (...) dot. K. K. (1) – k. 26 ;

- opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S. – k. 47 ;

- pismo K. w W. z dnia 14.02.2014 r. – k. 112 /.

Po złożeniu przez pokrzywdzoną K. K. (1) w dniu 10 października 2013 roku zawiadomienia o przestępstwie popełnionym przez oskarżonego M. B., oskarżony M. B. dobrowolnie rozpoczął leczenie w Zakładzie (...) dla Osób Uzależnionych od Alkoholu w C., gdzie przebywał w okresie od 18 października 2013 roku do 7 listopada 2013 roku,

gdy samowolnie oddalił się z placówki, w związku z czym został wypisany dyscyplinarnie z Zakładu (...) dla Osób Uzależnionych od Alkoholu w C..

/Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 30, 31-

33, 66-67, 127 ;

- pisma Zakładu (...) w C. – k. 62,

114 /.

Pomimo przerwania leczenia odwykowego, oskarżony M. B. od czasu wszczęcia postępowania karnego ograniczył spożywanie alkoholu i od tego czasu nie dopuszczał się dalszych agresywnych zachowań w stosunku do pokrzywdzonej K. K. (1). W miejscu zamieszkania oskarżony M. B. ma opinię umiarkowanie pozytywną.

/Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. – k. 30, 31-

33, 66-67, 127 ;

- zeznania świadka E. C. – k. 10-11, 128 ;

- pisma Zakładu (...) w C. – k. 62,

114 ;

- wywiad środowiskowy dot. oskarżonego M. B. –

k. 122-123 /.

Oskarżony M. B. był uprzednio wielokrotnie karany sędownie, w tym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...), sygnatura akt (...)z dnia (...)roku za przestępstwo określone w art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64§2 kk, którą odbył w okresie od dnia 25.08.2006 roku do dnia 26.08.2006 roku i od dnia 02.03.2007 roku do dnia 14.01.2008 roku i od dnia 30.12.2008 roku do dnia 19.07.2011 roku.

/Dowód: - dane o karalności oskarżonego M. B. – k. 21-23,

51-58 /.

Oskarżony M. B. będąc słuchanym trzykrotnie na etapie postępowania przygotowawczego, każdorazowo przyznawał się do zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia zgodne z ustaleniami stanu faktycznego, składając również wniosek o złożenie przez Prokuratora wniosku o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy. Po wniesieniu przez Prokuratora aktu oskarżenia oskarżony na rozprawie głównej w dniu 11 marca 2014 roku nie przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Ponadto Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego M. B. odnośnie przypisanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w pierwszej kolejności w oparciu o wiarygodne co do zasady wyjaśnienia oskarżonego M. B. złożone na etapie postępowania przygotowawczego. Oskarżony M. B. będąc słuchanym trzykrotnie na etapie postępowania przygotowawczego (przez funkcjonariusza Policji w dniu 11 października 2013 roku, przez Prokuratora w dniu 11 października 2013 roku, przez funkcjonariusz Policji w dniu 11 grudnia 2013 roku), każdorazowo konsekwentnie przyznawał się do zarzucanego mu czynu w całości i składał wyjaśnienia zgodne z ustaleniami stanu faktycznego. Z wyjaśnień oskarżonego złożonych w dniu 11 października 2013 roku przed funkcjonariuszem Policji wynika wprost, iż dla oskarżonego kwestia jego sprawstwa jest bezsporna („Po prostu nie ma co wyjaśniać, cała sytuacja wynikała przez moje nadużywanie alkoholu”). Z wyjaśnień oskarżonego złożonych w dniu

11 października 2013 roku przed Prokuratorem wynika, iż jego zachowanie zarówno w okresie od października 2012 roku do 10 października 2013 roku, jak i konkretnie w dniu 10 października 2013 roku związane było z nadużywaniem przezeń alkoholu nad czym nie panował. Wreszcie będąc słuchanym w dniu 11 grudnia 2013 roku oskarżony M. B. nie tylko potwierdził swoje sprawstwo, ale również złożył wniosek o złożenie przez Prokuratora wniosku o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy. Wyjaśnienia oskarżonego M. B. składane na etapie postępowania przygotowawczego należy uznać za wiarygodne, jako jasne, zwarte, logiczne, składane spontanicznie, gdy oskarżony nie miał jeszcze pomysłu na „taktikę procesową” polegającą na negacji zarzutu (połączoną z odmową złożenia zeznań przez pokrzywdzoną). Oskarżony sam wskazywał, iż kwestia jego sprawstwa jest oczywista. Dlatego też zmiana linii obrony oskarżonego, sprowadzającą się do tego, iż na rozprawie w dniu 11 marca 2014 roku oskarżony zanegował swoje sprawstwo, wskazując, że wcześniej przyznawał się, bo taki był warunek Policji, musi być traktowana jako niewiarygodna dowodowo - wręcz kuriozalna - próba uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony M. B. nie potrafił odnieść się merytorycznie do swoich wcześniejszych wyjaśnień, zaś jego wyjaśnienia, że „Policja powiedziała, że jeżeli się przyzna to uniknie sankcji karnych, a jeśli nie to zostanie ukarany” (tak w wyjaśnieniach na k. 127 akt) są nonsensowne z co najmniej trzech powodów: po pierwsze – oskarżony składał wyjaśnienia nie tylko przed funkcjonariuszem Policji, ale również przed Prokuratorem; po drugie – oskarżony składał wyjaśnienia nie tylko bezpośrednio po zatrzymaniu, kiedy hipotetycznie mógłby się obawiać wniosku o zastosowanie względem niego tymczasowego aresztowania, ale również dwa miesiące później – w dniu 11 grudnia 2013 roku – kiedy złożenie takiego wniosku było już oczywiście niecelowe, lecz oskarżony konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nawet złożył wniosek o złożenie przez Prokuratora wniosku o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy (o sposobie składania wyjaśnień przez M. B. w trakcie tego przesłuchania w sposób wiarygodny zeznała świadek A. L.); po trzecie – dane o karalności oskarżonego świadczą o tym, iż jest on osobą z istotnymi zaszczościami kryminalnymi, tym samym doświadczoną życiowo w aspektach postępowań karnych, wobec czego teza o „przestraszeniu się” oskarżonego jest nieracjonalna. Z tych też względów, Sąd uznał za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego M. B., które złożył on w postępowaniu przygotowawczym.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem wyjaśnień oskarżonego M. B. są wiarygodne zeznania świadków E. C., Z. D. oraz S. B.. Choć wyżej wskazani świadkowie wykazywali daleko posunięte inklinacje by „nie mieszać się do prywatnych spraw oskarżonego i pokrzywdzonej”, to jednakże potwierdzili naganne zachowania oskarżonego i nadużywanie przezeń alkoholu (świadek S. B.: „Ja słyszałem awantury dobiegające z mieszkania sąsiadki”; świadek Z. D.: „Siostra mówiła mi, że M. ma problemy z alkoholem”; świadek E. C.: „Byłam zawieść kuzynkę K. na komisariat, kuzynka była roztrzęsiona, miała na włosach trochę krwi, nic więcej nie mówiła. Kiedyś Pan B. nadużywał alkoholu, ale teraz wydaje mi się, że jest już lepiej”). Potwierdzeniem i uzupełnieniem wyjaśnień oskarżonego M. B. w zakresie zdarzenia z dnia 10 października 2013 roku są wiarygodne zeznania świadków M. G. oraz A. W. (świadkowie, którzy ze sprawą zetknęli się jako funkcjonariusze Policji przeprowadzający interwencję, obiektywnie opisali jej przebieg oraz stan oskarżonego i pokrzywdzonej), protokół zatrzymania oskarżonego, protokół badania trzeźwości oskarżonego, karta informacyjna (...) dot. K. K. (1) oraz opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej H. S.. Wszystkie przedstawione dowody potwierdzają sprawstwo i winę oskarżonego, zaś oceny dowodów nie zaburzyło to, iż pokrzywdzona K. K. (1) w przewidzianym terminie skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań, wobec czego jej wcześniejsze zeznania nie były traktowane jako dowód.

Dokonując oceny przedstawionych wyżej dowodów, sprawstwo oskarżonego M. B. w zakresie przypisanego mu czynu popełnionego na szkodę jego konkubiny K. K. (1) nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Na podstawie całokształtu okoliczności sprawy należy uznać, iż zachowanie oskarżonego M. B. opisane w części wstępnej wyroku wyczerpało znamiona występku z art. 207§1 kk, albowiem oskarżony w okresie od października 2012 roku do dnia 10 października 2013 roku w J. znęcał się fizycznie i psychicznie nad konkubiną K. K. (1) w ten sposób, że bił ją rękoma i szarpał, znieważał słowami wulgarnymi i powszechnie uważanymi za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego w tejże sprawie jest zdrowie, nietykalność cielesna, osobiste bezpieczeństwo oraz godność osoby najbliższej oskarżonego. Zachowanie oskarżonego M. B. składało się z wielu fragmentów wykonawczych działania przestępnego, których całość stanowi jeden czyn zabroniony, albowiem przepis art. 207§1 kk implikuje częstotliwość czynności podejmowanych przez oskarżonego. Znęcanie się przez oskarżonego

polegało na systematycznym naruszaniu różnych dóbr pokrzywdzonej K. K. (1). Znęcanie się fizyczne oskarżonego nad konkubiną K. K. (1) polegało na biciu i szarpaniu, a tym samym sprawianiu bólu fizycznego. Znęcanie się psychiczne oskarżonego nad konkubiną K. K. (1) polegało na znieważaniu słowami wulgarnymi i powszechnie uważanymi za obelżywe oraz groźeniu pozbawieniem życia ; zachowania oskarżonego M. B. niewątpliwie sprawiły pokrzywdzonej K. K. (1) cierpienia i przykrości moralne. Podkreślenia wymaga, że przewaga psychologiczna w relacjach pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną leżała jednoznacznie po stronie oskarżonego. Zachowania oskarżonego M. B. polegające na sprawianiu bólu fizycznego oraz dotkliwych cierpień moralnych wobec K. K. (1) należy uznać za znęcanie się, biorąc pod uwagę ocenę obiektywną, a nie tylko subiektywne odczucie pokrzywdzonej.

Niezależnie od uznania zachowania oskarżonego M. B. za znęcanie w rozumieniu art. 207§1 kk, uznać należało, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona występku z art. 157§2 kk, jako, że oskarżony w dniu 10 października 2013 roku w wyniku bicia rękoma po całym ciele spowodował u pokrzywdzonej K. K. (1) obrażenia w postaci sińców na obu policzkach, rany powłok głowy i bolesność pleców, czym naruszył czynności narządów ciała na czas nie dłuższy niż dni siedem. Tym samym jedno z naruszeń dóbr pokrzywdzonej składające się na czyn z art. 207§1 kk wypełniło zarazem znamiona występku z art. 157§2 kk.

Oskarżony M. B. popełnił przypisane mu przestępstwo w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§2 kk, albowiem był już uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa, odbył rok kary pozbawienia wolności, po czym w okresie wskazanym w przepisie art. 64§2 kk popełnił ponownie przestępstwo z katalogu przestępstw z art. 64§2 kk, a mianowicie umyślny występki przeciwko zdrowiu.

Oskarżony M. B. popełniał zachowania, których całokształt składa się na czyn zabroniony opisany w części wstępnej wyroku z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, albowiem chciał je popełnić, tj. chciał sprawiać ból fizyczny oraz dotkliwe cierpienia moralne w stosunku do konkubiny.

Oskarżonemu M. B. tempore criminis należy przypisać winę ; oskarżony w czasie popełniania przypisanego mu czynu posiadał w pełni zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem (k. 73-76 akt).

Odnosnie kary wymierzonej oskarżonemu M. B. Sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wpływających na jej wymiar. Wymierzając oskarżonemu karę za popełniony czyn, Sąd wziął pod uwagę znaczący ładunek społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa, względnie długi (roczny) czasookres przestępnego zachowania oskarżonego. Sąd uwzględnił również właściwości i warunki osobiste oskarżonego, w tym jego uprzednią karalność, skutkującą odpowiedzialnością w warunkach powrotu do przestępstwa.

Wymierzając oskarżonemu M. B. karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, Sąd baczyl by była ona adekwatna do osobowości, właściwości i warunków osobistych oskarżonego (miał Sąd na uwadze względnie pozytywny wydźwięk wywiadu środowiskowego), stopnia jego zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, przy czym Sąd miał na względzie zarówno wskazane wyżej okoliczności, jak również skalę porównawczą względem innych spraw tożsamych rodzajowo rozpatrywanych w obszarze działania tutejszego Sądu, która pomimo naganności zachowania oskarżonego prowadzi do wniosku, iż jego zachowanie nie może być traktowane jako szczególnie brutalne. Ponadto Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara pozbawienia wolności ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa - mając na względzie przede wszystkim środowisko lokalne i rodzinne oskarżonego - ażeby zarówno sam oskarżony, jak i jego otoczenie zrozumieli, iż za popełnione przestępstwo sprawca musi ponieść karę. Mając na uwadze wyżej wymienione okoliczności, a nade wszystko kierując się dyrektywą wychowawczego oddziaływania kary, Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i zawinienia oskarżonego i jest karą wystarczającą i sprawiedliwą.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele, będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Zawieszając wykonanie kary, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia, a nade wszystko poprawne zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. W ocenie Sądu w realiach tejże sprawy nawet uprzednia karalność oskarżonego, przejawiająca się działaniem w warunkach powrotu do przestępstwa, nie przekreślała pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wyznaczony okres próby, podczas której oskarżony będzie oddany pod dozór kuratora sądowego (a dodatkowo Sąd uznał za celowe zobowiązanie oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, gdyż niewątpliwie alkohol miał istotny wpływ na postępowanie oskarżonego we wcześniejszym okresie czasu), pozwoli zweryfikować ostatecznie postawę oskarżonego wobec zasad przestrzegania porządku prawnego. Sąd stosując wobec oskarżonego M. B. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wyraża przekonanie, iż oskarżony będzie przestrzegał reguł porządku prawnego, w szczególności zaś nie popełni kolejnego przestępstwa. Dlatego też, należało uznać, iż wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, winna stanowić dla oskarżonego wystarczającą i dostateczną nauczkę oraz przestrożę na przyszłość, a zarazem będzie impulsem do przestrzegania prawa i zasad współżycia społecznego w przyszłości.

Zaliczenie okresu na poczet orzeczonej kary (na wypadek zarządzenia jej wykonania) znajduje umocowanie w przepisie art. 63§1 kk.

Na podstawie art. 624§1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zwolnił oskarżonego M. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa, oraz nie wymierzył mu opłaty, mając na względzie trudną sytuację majątkową oraz życiową tegoż oskarżonego.